

## РОЗДІЛ 1

## МОЯ ІСТОРІЯ

Я пишу це за письмовим столом у невеличкому світлому зрубі поруч зі своїм городом. Якщо поглянути у вітражне вікно, видно готичний замок. Його башта височіє над деревами; сонячне світло відблискує від його величезних вікон і летить на город. Біля замку на полі пасуться врятовані віслучки, а ген далі тішать око неймовірно сині води Девону.

Це мій замок.

Як же так сталося, що я, колись безпритульна вагітна на шостому місяці, тепер живу в такій реальності? Усе життя, з самого дитинства, я несла в собі дивну впевненість і внутрішнє знання, що мені судилося жити в замку. Бігаючи й бавлячись з іграшковим мечем, я заприсягла, що колись у мене буде власна башта. Різниця між моїми дитячими фантазіями й фантазіями інших полягає в тому, що я від своїх ніколи не відмовлялася. Навіть коли мені було двадцять років (я була матір'ю-одиначкою та мешкала в соціальному житлі), я створила там прихисток, схожий на замок. Я пофарбувала стіни у глянцевий червоний, прикрасила їх позолоченими рамами, знайденими у благодійних крамницях, і мріяла, що настане день, коли моє видіння стане реальністю. Хоч яким обмеженим був мій бюджет, я подорожувала по всьому Об'єднаному Королівстві, де тільки могла, відвідувала замки й несвідомо

перетворювала свою скромну квартиру на справжню дошку візуалізації своїх бажань. Я пішла навіть далі й змінила прізвище на «Найт»<sup>\*</sup>!

Відтоді як моя мрія здійснилась (і навіть ще раніше), я мала намір поділитися своєю історією і своїм знанням про втілення задумів. Я проводила семінари, відколи досягла 21-річного віку, писала нескінченні статті й знімала відео на цю тему. Через тридцять сім років настав час написати простий і доступний «Посібник з маніфестування», передати вам усі свої знання про досягнення щастя та самореалізацію, аби й ви змогли здійснити власні дитячі мрії.

Мене невимовно тішить нагода показати вам, як змінити своє життя й втілити найсміливіші та найпалкіші прагнення. Я допоможу вам пройти всі етапи, які привели мене, безхатню та спустошену людину, до життя, сповненого достатку й любові.

Так, на цьому шляху мені довелося пережити чимало болісних моментів, але завдяки їм я стала мудрішою й ще рішучішою у прагненні досягти своєї мети. Читаючи це, ви можете подумати, що мені просто пощастило, та запевняю вас: «щастіння» сталося завдяки крокам, якими я поділюсь. А ще я розкажу про ключові моменти, що привели до досягнень і відточили наведені у цій книзі кроки. Тож я знаю не з чуток, що це працює.

Почнімо з початку. Я народилася в темпераментній і феєричній сім'ї, успадкувавши від мами-італійки екстра-сенсорні здібності. До маминих «кіл зцілення» я приєдналася у трирічному віці. Я бавилася картами таро, й віра в диво була нормою. Вдома відбувалися регулярні сеанси. Чудні й цікаві люди шикувалися в нас на порозі в чергу за

<sup>\*</sup> Knight (англ.) — лицар.

тлумаченнями моєї запальної мами, а вона в цей час безперестанку курила. До речі, мама казала, що втілила мене після двадцяти років спроб і що мене було зачато через бажання, загадане нею на жука-скарабея, якого тато привіз із одного зі своїх відряджень. От бачите, дитинство в мене було яким завгодно, тільки не «нормальним».

Тато почав хворіти після мого народження та помер, коли мені виповнилося п'ять. Мама лишилася в жахливій фінансовій скруті. Після того я рідко її бачила, оскільки вночі вона працювала доглядачкою, а весь день — ясновидицею. І хоча мешкали ми в гарному будинку (придбаному татом, коли він ще не знав, що помирає), ми були такими бідними, що в нас не було нічого з того, що було в інших сімей.

Варто зазначити, що зростала я далеко не популярною дитиною. Від того що я читала по долонях у шкільних туалетах і говорила про реінкарнацію в десять років, друзі в мене не з'явилися, а мене ще й почали вважати «дивачкою». Крім того, я була кремезною, неохайною і беззастережно запальною. Мене дражнили Бочкою та Товстункою. Мені було дуже самотньо. І була ще одна проблема, яка посилювала моє почуття неналежності та сприйняття себе як невдахи: у мене, на відміну від інших дітей, не було велосипеда. Велосипед був символом приналежності та можливості соціалізуватися. Оскільки в мене його не було, я почувалася ще більш зневаженою.

Не дивно, що моя перша свідома спроба втілити мрію стосувалася червоного велосипеда «Чоппер». Мені було байдуже, що з огляду на нашу жахливу фінансову ситуацію це було неможливо. Я наслухалася дитячих байок про те, що, якщо загадати бажання на кульбабу та подути,

насінячко полетить і дістанеться прямо до могутньої сили. Я до глибини душі повірила, що таке можливе, й тому пішла, назбирала кульбаб і дмухала щосили, дивилась, як насінини відлітають за вітром, і уявляла, що їду на омріяному «Чоппері» місцевим парком, а на мені розкльошені джинси і медальйон з хрестом.

Я жила собі далі, непохитно впевнена, що мій «Чоппер» десь прямує до мене. Я навіть не усвідомлювала, що мимохіть вчинила важливі кроки з реалізації задуму. За кілька тижнів, прокинувшись, я побачила біля свого ліжка червоний «Чоппер». Мама замовила його з каталогу в кредит. Це був найщасливіший спогад мого дитинства! Відтоді я час від часу маніфестувала й інші речі, й так чи інакше вони з'являлися. Ключовим було ось що: Я МАЛА В ЦЕ ВІРИТИ. Якщо у мене виникав якийсь сумнів, бажання не матеріалізувалося. Інша проблема — що у свої дикі підліткові роки я не знала, про що просити, і не завжди робила вибір мудро.

Моє дитинство минало без особливого нагляду. З ранніх років у моєму житті були присутні нестримність, хаос і травма. Через запальну натуру Овна я прагнула незалежності, бо, звичайно, могла подбати про себе краще, ніж будь-хто. Я мала жити по-своєму. У тринадцять років я зізналася, що я лесбійка, й покинула дім. Якийсь час я жила в дитячому будинку, а потім перебралася в жіночий сквот у Брікстоні в південному Лондоні. У зрілому, п'ятнадцятирічному, віці я була молодою активісткою, бунтаркою-панком. Озираючись назад, я дивуюся, як пережила той період неушкодженою. Це саме по собі вже диво.

То були вісімдесяті. У нас були чудова музика й черевики «Доктор Мартенс», а виживали ми завдяки їжі, яку

знаходили на вулиці біля Брікстонського ринку. Проте у сквоті було так вогко, що якось я прокинулася від того, що по моему фіолетовому ірокезу повзають слимаки. Ну й гідота! Життя у спільноті з групою самотніх креативних жінок давало мені щастя та відчуття дружби й родини, невідомих мені раніше (а також драму й певні непрості уроки). І здійснилася моя найзаповітніша мрія — я ворожила на таро. А ще ми влаштовували медитації на Місяць, під час яких я ділилася магичними техніками, з якими виросла. Усі відьмацькі штучки заохочувалися, й усі дивацтва, які мене відрізняли, зненацька виявилися цінними та бажаними. Я з головою поринула у вивчення й практику втілення, кристалів, таро й астрології та прийняла свій життєвий шлях.

У дев'ятнадцять років я завагітніла. Безхатня, на шостому місяці вагітності, я тулилася по сквотах Голборна в Центральному Лондоні. Я прагнула мати житло для дитини й надіслала бажання-маніфест (без кульбабових парашутиків!). Звісно ж, за кілька місяців я вже мешкала в соціальній квартирі в Юстоні, Центральний Лондон, незважаючи на те, що тоді середній час очікування на муніципальну квартиру міг затягнутися на п'ять років. Так, у нас не було меблів, а колиска стояла просто на підлозі, але кроки з втілення мрії вчергове спрацювали для мене.

У двадцять один рік я почала проводити семінари з духовного розвитку й творення власної долі. Моє наступне значне маніфестування стало доленосним. Мене надихнула мамина клієнтка, яка вирішила отримати від мене розклад таро. Американка Крістін у свої сорок років була безстрашною й вела доволі насичене життя. Саме вона заговорила зі мною про квантову фізику та свою віру в реалізацію задуму.

Крістін подорожувала світом і мешкала в будинку вартістю кілька мільйонів фунтів. Ми з нею провели кілька розкладів, і я їй розповіла, що однією з моїх великих мрій було побувати в Америці. Для матері-одиначки, яка живе на соціальну допомогу, це видавалося неможливим, однак за тиждень я прилетіла літаком до Лос-Анджелеса, зупинилася в «Sunset Marquis»\*, сиділа поруч із Брюсом Спрінгстїном і дивилася, як повз проходив Дейв Стюарт з «Eurythmics». (Мене це трохи збентежило, бо я хотіла втілити зустріч з Енні Леннокс!) Це просто має продемонструвати, що ви можете спробувати, але здійснитися може не зовсім те, чого ви очікували.

Після глибоких розмов у літаку з Крістін про її переконання я ще більше ствердилася в намірі створити надійну основу для власного майбутнього. На той час Крістін, здавалося, випереджала мене на кілька кроків. Одного разу вона запитала мене: «Де саме в Лондоні ти хочеш офіс?». Я миттю відповіла: «В Ковент-гарден»\*\*. Ми скочили в таксі, і (я не жартую!) за дві години у мене був практично безкоштовний офіс на Енделл-стріт у Ковент-гарден. Ми з Крістін увійшли в приміщення з кількома торговими блоками, яке здавалося в оренду, й Крістін повідомила власнику: «Це одна з найкращих ясновидиць Лондона. Здайте їй площу безкоштовно, й вона надасть вам знижку на свої послуги». Бам! Так я отримала офіс в оренду за помірну ціну в Ковент-гарден на понад десять років, завдяки чому в моєму житті з'явилися найрізноманітніші неймовірні люди й можливості.

\* «Sunset Marquis» — чотиризірковий готель у Лос-Анджелесі.

\*\* Ковент-гарден — район у центрі Лондона, осередок театрального, мистецького та розважального життя.

здібностей та магії вивільняє нашу здатність втілювати мрії. Секрет їх реалізації полягає у виявленні техніки, яка працює для вас.

Цю книгу створено для того, щоб надати вам відповідні техніки, тож ви зможете легко та просто наблизити те, чого заслуговуєте. І що навіть важливіше, на цьому шляху вам вдасться побудувати стосунки із самими собою, з іншими та із зовнішнім світом.

### Основні кроки втілення задумів

У книзі йдеться про сім простих, але магичних принципів здійснення планів, що допомагають побудувати життя своєї мрії. Крім того, в останніх розділах надано спеціальний набір додаткових інструментів, які ще більше зміцнять вашу здатність втілювати власні задуми.

#### Кроки

Крок 1. Розкрийте свою унікальну душу

Крок 2. Повірте, що це можливо, і знайте, що ви цього гідні

Крок 3. Запишіть свій маніфест втілення

Крок 4. Замовляйте з радісним очікуванням, як дитина

Крок 5. Возз'єднайтеся із собою майбутнім

Крок 6. Опануйте силу співтворчості

Крок 7. Засвітіть свій внутрішній ліхтар

Ці кроки відкривають портал можливостей — портал, що міститься в вас. Ймовірно, раніше ви не мали до нього повного доступу. Кожен наступний крок ґрунтується

на попередньому та покликаний запалити вашу автентичну душу й возз'єднати вас із вашою силою. Із силою, яка у вас є!

Додам, що важливо аналізувати себе. Що саме ми викликаємо зараз, можливо, навіть не усвідомлюючи цього? Отже, на кожному кроці ми переконуватимемось, що між вами й тим, що ви прагнете викликати, немає ніяких перешкод. Ми позбуватимемось ідей і переконань, які могли вас стримувати, і прямуватимемо до абсолютного очищення вашої душі. Ми прибиратимемо всілякі перешкоди, що постають між вами й вашими бажаннями, і зрештою ви очиститесь і будете готовими отримати саме те, що замовляли. Ці таємні рецепти буде вплетено у кожен із семи кроків.

#### Підказка

Незалежно від того, що ви замовили, будьте готовими і **ЗНАЙТЕ**: Всесвіт може принести навіть щось краще.

### Увімкніть, налаштуйтеся, задайте свою частоту

Для початку слід перевірити свої частоту й глибинні переконання. Чому? Тому що ми можемо видавати суперечливі сигнали й навіть не підозрювати про це. Вони можуть спиратися на наш попередній досвід, на наше оточення (теперішніх і колишніх партнерів, учителів, друзів, родичів, на наше суспільство, на медіа) й навіть на те, що ми успадкували від предків. Усе це впливає на наші судження про світ, у якому ми живемо, про те, що можливо, ким ми є й чого ми гідні.